

Vuslatın Sırrı Çelebinin Notları

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 15 Nisan 2015

O gül yüze kurbanım hasretle sızlar canım.
Belli toprak aç bana "sır" koysam da adını.
Ölüm sefa getirir, bir nebze akmaz kanım.
Varmadan bir dem sürsem şu vuslatın tadını.

Derde rağbet olmasın, yüreğime cura'dan.
Ben istersem hicranla, perde kalkar aradan.
Erbabıysam sevginin, korur yüce yaradan.
Yâre gül diye dersem, şu vuslatın tadını.

Varla yoğun arası, kuzu saydım kuzgunu.
Her kıvılcım umuttu, göze aldım bozgunu.
Aşk od'unu bilmeyen, sandı insan azgını.
Şeker şerbetle versem, şu vuslatın tadını.

Al giyip, ballar yiyen, sözleri mi duyar mı?
Bir ömür bilemedim, yâr benimle ayar mı?
İnsan oğlu sevmeden, yastığa baş koyar mı?
Gören göze göstersem, şu vuslatın tadını.

Sıladan ayrı günler, ne gece, ne gündüzdü.
Gurbet elde çağlayıp, sadece kendin üzdü.
Yollar çok sarptı ama, denizler engin, düzdü.
Okyanuslara sersem, şu vuslatın tadını.

"Seyyah oldum gezerim" Kâh orda, kâh burdayım.
Gezip çoğu gördüysem, sanmayın hovardayım.
Başım dönse gezmekten, yine ahuzârdayım.
İman/sızım söylersem, şu vuslatın tadını.

İçimde sancıları, büyütüp yeşerten ben.
Yollarda hancıları, eğitip yeşerten ben.
Hu diyen "goncaları" titretip yeşerten ben.
Ağyar almaz istersem, şu vuslatın tadını.

Alem-i cihan olsam, çözüm naçar, iz olur.
Ađrıyan yerim solsa, sözüm uçar, toz olur.
Başıma toprak dolsa, özüm bicar, giz olur.
Dolmadan bir dem sürsem şu vuslatın tadını.

14 Nisan 2015/Saat 21.45/ Fatih/İstanbul
Şiir Mehmet Fikret ÜNALAN
Yorum Ayşegül DİNÇBAŞ

cura: dost, arkadaş, sevgili anlamında kullanılmıştır.